

Ad § 20. I. A. 3. (Til Væstyrelse af Fængjelsvæsenet):
 Til Honorar for teknift Mædhjælp ved Tilshnet med samt til Vi-
 stand ved Udførelsen af Rejser til Arresthuse og Tvangs-
 arbejdsanstalter..... 2,000 Kr.

S. Kellermann.

E. Svdt.

Til Folketingets Finansudvalg.

Bilag.

Overinspektionen for Fængjelsvæsenet.

Kjøbenhavn, den 17de Januar 1891.

Af den af Folketingets Finansudvalg afgivne Betænkning over Finanslovsfor-
 slaget for 1891—92 ses det, at det nævnte Udvalg ikke har tiltraadt det under Jus-
 titsministeriet I. A. 3. stillede Forslag om Bevilling af 2,000 Kr. til Honorar for
 teknift Mædhjælp ved Tilshnet med samt til Vistand ved Udførelsen af Rejser til
 Arresthusene og Tvangsarbejdsanstalterne. Da Udvalget imidlertid har motiveret
 denne sin Stilling ved Henviisning til, at Forslaget ikke synes tilstrækkelig forberedt,
 antager Overinspektionen, at der er Mulighed for, at Forslaget ved Genoptagelse til
 3dje Behandling vil kunne vinde Udvalgets Bifald, naar der meddeles det hderligere
 Oplysninger til Begrundelse af Forslaget. Man skal derfor tillade sig herved at
 supplere Overinspektionens Skrivelse af 25de August f. N. angaaende denne Sag med
 følgende Bemærkninger.

Til de Opgaver, som Tilshnet med Arresthusene og Tvangsarbejdsanstalterne
 paalægger Overinspektionen, hører det at paase, at Bygningerne ere i Overensstem-
 melse med de Krav, som fornuftigvis maa stilles, naar deres Djemed skal ventes op-
 naaet paa tilfredsstillende Maade. Det almindelige Arrestreglement af 7de Maj
 1846 har i sit første Afsnit (A. Reglement for Bygning og Inventarium) en Række
 Regler herom; men den Udvikling paa Fængjelsvæsenets Omraade, der har fundet
 Sted hos os og andet Steds i den forløbne Aarrække, har medført, at der nu i
 mange Retninger maa stilles Krav, som ikke findes omtalte i hint Reglement, men
 have faaet Erfaringens Sanktion, og hvis Gennemførelse heller ikke med Nødven-
 dighed bevirker, at Udgifterne ved Bygningerne forøges, men kun, at Udgiften anvendes
 paa den efter Formaallet hensigtsmæssigste Maade. For Tvangsarbejdsanstalterne
 findes intet tilsvarende almindeligt Reglement; men Justitsministeriet vil i ethvert
 givet Tilfælde, førend det giver Samtykke til, at en Anstalt benyttes til Udtaaelse af
 Tvangsarbejdsstraf, være opfordret til at paase, at de Fordringer ere fyldestgjorte
 med Hensyn til Bygninger og deres Indretning, som Djemedet efter Erfaringens
 Vidnesbyrd kræver.

Skønt dette Tilshyn med Bygningerne ikke er den eneste Opgave, hvortil Over-
 inspektionen trænger til teknift Vistand, er det dog denne, som hyppigst vil kræve en
 saadan, og som derfor navnlig er fremdragen i Forslagets tidligere Motivering.
 Man maa i saa Henseende gentage, hvad tidligere er udtalt. Vel er der her kun
 Tale om en middelbar Indvirken, da hverken Arresthusene eller Tvangsarbejdsanstal-
 terne ere Statsanstalter. Ved at stille sig paa et rent negativt og kritift Standpunkt
 lige overfor Planer til Nybygninger og Ombygninger af disse Anstalter, naar de
 foreligge til Bedømmelse, vilde da Overinspektionen maaft — skønt endda ikke altid
 kunne undvære bygningstyndig Hjælp. Men med en saadan Holdning vilde